

- 2) cu titlu subsidiar în raport cu prima întrebare, în cazul unui răspuns negativ la problema de interpretare menționată la [punctul 1)] de mai sus: prin ce modalități trebuie asigurată respectarea principiilor egalității de tratament și imparțialității, concurenței depline și bune administrări, precum și respectarea drepturilor la apărare și contradictorialității ale celorlalți ofertanți?

⁽¹⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 15 februarie 2017 – KP, reprezentat de mamă/LO

(Cauza C-83/17)

(2017/C 168/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: KP, reprezentat de mamă

Intimat: LO

Întrebările preliminare

- 1) Regula subsidiarității prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din Protocolul de la Haga din 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere trebuie interpretată în sensul că aceasta se aplică numai atunci când cererea prin care se inițiază procedura în materie de întreținere este introdusă în alt stat membru decât cel în care creditorul obligației de întreținere are reședința obișnuită?

În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Protocolul de la Haga din 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere trebuie interpretat în sensul că expresia „nu poate obține întreținere” se referă și la situații în care legea aplicabilă la locul reședinței anterioare nu recunoaște retroactiv dreptul la întreținere, exclusiv din cauza neîndeplinirii anumitor condiții legale?

Recurs introdus la 24 februarie 2017 de Infineon Technologies AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-758/14, Infineon Technologies AG/Comisia Europeană

(Cauza C-99/17 P)

(2017/C 168/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Infineon Technologies AG (reprezentanți: M. Klusmann și T. Lübbig, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-758/14;
- anularea Deciziei Comisiei Europene nr. C(2014) 6250 final din 3 septembrie 2014 (cauza AT.39574 – Smart Card Chips) (cipuri de memorie pentru carduri inteligente) în ceea ce o privește pe Infineon Technologies AG;

- cu titlu subsidiar, reducerea amenzii în cuantum de 82 874 000 de euro aplicată recurenteii în temeiul alineatului 457(a) din Decizia Comisiei din 3 septembrie 2014, la o sumă proporțională;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În esență, recurenta susține că:

- Tribunalul nu a respectat obligația de a efectua o examinare suficientă a deciziei contestate, astfel cum se prevede la articolul 263 TFUE, în special din cauza faptului că Tribunalul în prezenta cauză a adoptat o abordare eronată a unui control jurisdicțional incomplet și pătinitor. În pofida faptului că toate contactele în cauză în decizia atacată au fost contestate de recurentă, Tribunalul a revizuit mai puțin de jumătate din aceste contacte, fără să ofere o motivare suficientă cu privire la alegerea anumitor contacte spre a fi sau a nu fi revizuite și fără să aibă vreo bază legală în acest sens;
- Comisia și, respectiv, Tribunalul, au săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 101 TFUE, în special datorită constatării unei restrângeri „globale” a concurenței prin obiect a recurenteii, în principal printr-un schimb de informații privind tendințele generale ale prețurilor și previziunile asupra prețurilor viitoare. În plus, Comisia și Tribunalul nu au respectat condițiile pentru stabilirea unei încălcări unice și continue, astfel cum este aplicată de Curte în jurisprudența sa;
- Comisia și, respectiv, Tribunalul au săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește calcularea amenzii aplicate recurenteii. În special, Tribunalul nu a luat în considerare efectele legate de controlul său jurisdicțional incomplet și selectiv (numai o parte dintre contactele în cauză fiind analizate) și, în consecință, nu și-a respectat competența de fond cu privire la amenda impusă. În plus, Tribunalul a comis o eroare – și nu a motivat suficient – referitor la veniturile care nu proveneau din SIM ale recurenteii, ceea ce a condus la amenda excesivă și, deci, disproporționată.

Alte argumente fac referire la mai multe denaturări ale elementelor de probă realizate de Tribunal, la greșita repartizare a sarcinii probei privind probe potențial îndoielnice și erori de drept legate de probele utilizate de Comisie împotriva recurenteii care nu au fost comunicate pe parcursul procedurilor desfășurate în fața Comisiei.

- În subsidiar, hotărârea este viciată prin încălcarea principiului proporționalității, în special întrucât Tribunalul nu a acordat recurenteii o reducere suficientă a amenzii pe baza participării sale limitate la încălcarea în cauză, o apreciere insuficientă a circumstanțelor atenuante și referitor la valoarea absolută a amenzii impuse recurenteii, care este disproporționată.

**Recurs introdus la 24 februarie 2017 de Gul Ahmed Textile Mills Ltd împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile
Mills Ltd/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-100/17 P)

(2017/C 168/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;